

“Den største blandt jer skal være jeres tjener” (Matt 23, 11).

Jesus forkyndte for skarerne og disciplene, som fulgte ham, en ny livsstil som gik stik mod den herskende holdning.¹

Som også nu i vore dage, holdt mange på Jesu tid lange taler, uden selv at leve efter indholdet, i stedet søgte man efter at være den største blandt mennesker, forsøgte at overgå andre, lod sig betjene, og følte sig bedre end sit medmenneske. Jesus formaner dem, der vil følge ham efter, om at føre en anden levevis, og at handle som han selv gjorde:

“Den største blandt jer skal være jeres tjener”

På et møde med mennesker, der søgte at leve efter evangeliet, fortalte Chiara Lubich om sin egen åndelige erfaring. Bl.a. sagde hun: *“Vi bør fæste vort blik på den ene Fader til de mange børn og dernæst se alle mennesker som børn af den samme Fader ... Jesus, vort forbillede, har lært os to ting, der egentlig er ét og samme, nemlig: at være barn af den ene Fader og at være hinandens søskende... Gud kaldte os til broderskab med alle mennesker”.*²

Dette var det nye: at elske alle, ligesom Jesus gjorde det, fordi alle mennesker, ligesom både du og jeg, såvel som ethvert menneske på jorden er: Guds børn. Gud elsker os altid og har altid omsorg for os.

På denne måde erfarer vi, at hvert menneske vi møder, er vor næste, som kan elskes gennem konkrete handlinger. Det være sig en far, en svigermor, et lille barn, som også en modstridige søn, en fange, en tigger, en handicappet, men også en chef og en underordnet ansat, en partifælle, en politisk modstander, én fra ens egen menighed og land, men også den fremmede blandt os, migranten, flygtningen. Den kristnes holdning bør være at elske sit medmenneske og tjene det:

“Den største blandt jer skal være jeres tjener”

Og Chiara fortsætter: *“Vi skal til stadighed bestræbe os på det vigtigste i evangeliet, nemlig at stille os så meget som muligt i vor næstes tjeneste. [...] Og hvordan tjener man bedst de andre? Ved at gøre indsatsen til at blive ét med hver enkelt vi møder, ved at sætte os i deres sted; at forstå deres følelser og hjælpe med at løse deres problemer, som om det var vores egne, ud af kærlighed [...]. Med andre ord, ikke at fokusere på os selv, men forsøge at bære den andens byrder og dele hans glæde.”*³

Ethvert talent og enhver egenskab, alt, åbner en mulighed for at kunne tjene: arbejds erfaring, kunstneriske gaver, kultur, men også dét at smile og få andre til at smile;

¹ Matt 23, 1-12.

² C. Lubich, L'unità agli albori del Movimento dei focolari - Payerne (Schweiz), d. 26. september 1982.

³ Idem.

at sætte tid af til at lytte til dem, der tvivler, og til dem, der lider. Men at tjene kan også være at tilbyde praktisk hjælp eller bønnens styrke.

“Den største blandt jer skal være jeres tjener”

Denne uselviske evangeliske kærlighed vil vække samme ønske om at dele i vor næstes hjerte. Og således vil fornyede forhold i familien, i sognet, på arbejdet, i fritiden danne basis for et nyt samfund.

Hermez, en dreng fra Mellemøsten, fortæller: “Det var søndag. Jeg vågnede og bad Jesus om at vise mig, hvordan jeg på denne dag kunne øve kærlighed. Mine forældre var gået i kirke, og jeg fik den idé at rydde op. Bagefter stillede jeg en blomst på bordet, jeg lavede kaffe og dækkede bord. Da mine forældre kom hjem, blev de overraskede over, hvad de så. Vi drak kaffe sammen og kunne tale om ting, som vi aldrig havde talt om før. Jeg kunne fortælle dem om oplevelser fra den forgangne uge og vi kunne dele vore erfaringer med hinanden. Denne lille kærlighedsgerning blev optakt til en pragtfuld dag!”

Letizia Magri